

Eldorado voor de Golf-sport. — De links bij Newcastle in Ierland.

Over sport en over sportmensen.

„Entrée Joyeuse”.

't Eerste artikel van de serie, waarmee ik in deze kolommen de groote gebeurtenissen en de groote mannen van ons Hollandsche sportieve leven met eenige woorden in het sportgeschiedenis-boek wil trachten vast te leggen, zij gewijd aan de wedstrijden-reeks om den Zilveren Voetbal, die 8, 15 en 22 September ten twaalfde male door de in voetbal-kringen zóó bekende Zilveren Voetbal Commissie in onze eerste havenstad wordt gehouden.

Reeds de Commissie zelf is een brok sport-historie, waar zoowel voetbal-vereerders met kleinkinderen en kale hoofden, als aankomende voetbal-joggies met kuitbroek en Nederlandsch Elfstal-aspiraties een kluif aan hebben van je welste.

Neem Voorzitter Musly, die in 1901 de hand over zijn voetbal-minnend hart en goed-gevulde portefeuille streek, toen hij den eersten Beker uitloofde, die nota bene door H. V. V. reeds in 1903 voorgoed in de wacht werd gesleept, zoodat „Mus” opnieuw diep in zijn vestjeszak moest tasten om een tweede exemplaar te laten maken. Met de eerste halve eeuw reeds loerend om 't hoekske en een groote handelszaak, benevens verschillende naamloze vennootschappen te beheeren, acht hij zich noch te oud, noch te gewichtig in maatschappelijk opzicht, om zijn energieke schouders onder alle belangrijke Rotterdamse sport-evenementen te zetten.

Vergeet ook den secretaris Johan J. Melijer niet, die als „Cavellier seul” in de jaren van grooten atletiek-bloei z'n 100 en 1000 meter in 'n benijdenswaardigen tijd liep, maar die bij het klimmen der jaren en het stijven worden der knieën z'n krachten niet langer aan kilometers-verstinden, maar aan het uitnemend regelen der Zilveren Voetbal-wedstrijden ging wijden.

Thans, nu reeds een paar geslachten spelers en officials — de voetbal-wereld leeft snel! — van de commissariale gastvrijheid heeft genoten, schijnt de buitengewoon hartelijke ontvangst den nieuwen menschen weinig meer dan een brok traditie, welker instandhouding geen verwondering baart; de „ouwetjes”, die in 1901, 1902 en volgende

seizoenen „eenvoudig pat” stonden „over het prompte” der ontvangst, weten beter en schatten de bemoeiingen der commissie op juiste waarde.

Van die regeling was Johan J. immer de ziel, al beroemde hij er zich steeds op aan de werkzaamheden geen deel te nemen, noch er belang in te stellen.

De „technische” kracht is Kees van Hasselt, wien reeds in 1898 de leiding van den allereersten wedstrijd om het Kampioenschap van Nederland, tusschen R. A. P. en Vitesse te Utrecht, was opgedragen. Zóó iemand, dan kan de N. V. B. voorzitter, Jasper Warner, daarover meepraten. Was hij niet de grensrechter, die op een wankel tuinstoeltje, precies op het hoekpunt van doel- en zijlijn kalmjes zat te vlagzwaaien en zich niet tot verplaatsen liet bewegen; reeds toen zat de „siberische koude” warmer in het bloed!

Maar vóór 1898 werd Van Hasselt met den R. A. P.-man, Julius van der Linde, al erkend als het beste paar achterspelers, dat in de 90'er jaren binnen de toen nog weinig verzorgde kalklijnen, achter den bal draafde.

Wat Van Hasselt voor de Rotterdamse zwemsport deed, doet en in de toekomst nog zal doen en wat hij verricht voor de afdeeling Rotterdam van den N. B. L. O. is waard in een afzonderlijk levensbericht te worden behandeld.

Rest slechts het jongste lid, H. J. Willing, door spoedig op-hoelende voetbal-schrijvers (mensen, die „groote woorden” gaarne „gelaten uitspreken”) als „Neerland's beste scheidsrechter” betiteld.

Overdreven of niet, Willing heeft bij den N. V. B. den langsten nimmer-onderbroken „staat van dienst” en tot ver over de grenzen is zijn naam als die van een kundig, onpartijdig en alziend fluitist bekend.

Willing, die reeds omstreeks 1896 zijn eersten N. V. B.-wedstrijd leidde, in de dagen, toen goede rechtsprekers nog schaarscher waren dan tegenwoordig, die bovendien sedert den aanvang zijn steun der Commissie toezegde, moge 't jongste lid wezen, hij verzorgt de pers-menschen op een wijze, dat zelfs deze moeilijk tevreden te stellen categorie van „betweters” er toe komt „Bep” voor zijn goede zorgen te danken — wat te denken geeft.

Na het sluitings-festijn, na 12-jarigen arbeid, mocht een korte schets van de vier „Zilveren Godjes” niet ontbreken.

SPORTMAN.